

1. Слабого в вірі приймайте, але не для суперечок про погляди.
2. Один бо вірує, що можна їсти все, а немічний споживає ярину.
3. Хто їсть, нехай не погорджує тим, хто не їсть. А хто не їсть, нехай не осуджує того, хто їсть, Бог бо прийняв його.
4. Ти хто такий, що судиш чужого раба? Він для пана свого стоїть або падає; але він устоїть, бо має Бог силу поставити його.
5. Один вирізняє день від дня, інший же про кожен день судить однаково. Нехай кожен за власною думкою тримається свого переконання.
6. Хто вважає на день, для Господа вважає, а хто не вважає на день, для Господа не вважає. Хто їсть, для Господа їсть, бо дякує Богові. А хто не їсть, для Господа не їсть, і дякує Богові.
7. Бо ніхто з нас не живе сам для себе, і не вмирає ніхто сам для себе.
8. Бо коли живемо для Господа живемо, і коли вмираємо для Господа вмираємо. І чи живемо, чи вмираємо ми Господні!
9. Бо Христос на те й умер, і ожив, щоб панувати і над мертвими, і над живими.
10. А ти нащо осуджуєш брата свого? Чи чого ти погорджуєш братом своїм? Бо всі станемо перед судним престолом Божим.

11. Бо написано: Я живу, каже Господь, і схилиться кожне коліно передо Мною, і визнає Бога кожен язик!

12. Тому кожен із нас сам за себе дасть відповідь Богові.

13. Отож, не будемо більше осуджувати один одного, але краще судить про те, щоб не давати братові спотикання та спокуси.

14. Я знаю, і пересвідчений у Господі Ісусі, що нема нічого нечистого в самому собі; тільки коли хто вважає що за нечисте, тому воно нечисте.

15. Коли ж через поживу сумує твій брат, то вже не за любов'ю поводишся ти, не губи своєю поживою того, за кого Христос був умер.

16. Нехай ваше добре не зневажається.

17. Бо Царство Боже не пожива й питво, але праведність, і мир, і радість у Дусі Святім.

18. Хто цим служить Христові, той Богові милий і шанований поміж людьми.

19. Отож, пильнуймо про мир, та про те, що на збудування один одного!

20. Не руйнуй діла Божого ради поживи, усе бо чисте, але зле людині, що їсть на спотикання.

21. Добре не їсти м'яса, ані пити вина, ані робити такого, від чого брат твій гіршиться,

або спокушується, або слабне.

22. Ти маєш віру? Май її сам про себе перед Богом. Блаженний той, хто не осуджує самого себе за те, про що випробовується!

23. А хто має сумнів, коли їсть, буде осуджений, бо не робить із віри, а що не від віри, те гріх.